

Op 3 maart 2010 overleed
in het O.-L.-Vrouwziekenhuis te Aalst
onze medebroeder

André Mathys
Salesiaan van Don Bosco

MATHYS André

Hij was 85 jaar

Hij werd geboren te Nazareth

op 15 september 1924.

Hij deed de eerste professie

te Groot-Bijgaarden op 2 september 1944.

Hij deed de eeuwige professie

te Groot-Bijgaarden op 5 augustus 1950.

1943-1944	Groot-Bijgaarden	noviciaat
1944-1953	Hoboken	keukendienst
1953-1967	Halle	keukendienst en typografie
1967-1974	Heverlee Don Boscohuis	keukendienst
1974-2010	Groot-Bijgaarden	keukendienst factotum op rust

Hij overleed te Aalst op 3 maart 2010.

1974-75

1975-76

1976-77
1977-78
1978-79
1979-80
1980-81

Year	1974-75	1975-76	1976-77	1977-78	1978-79	1979-80	1980-81
1974-75							
1975-76							
1976-77							
1977-78							
1978-79							
1979-80							
1980-81							

1981-82

HOMILIE

Geachte familie,
beste medebroeders en medezusters in de Salesiaanse Familie,
vrienden van onze medebroeder André, van Mijnheer André,

Het evangelie (Joh. 1,35-42) brengt ons het verhaal van twee mannen die school lopen en die van hun meester willen vernemen hoe ze best kunnen leven om gelukkig te worden. Hun meester Johannes, de dooper, houdt zijn ogen gericht op Jezus en zegt: 'Zie, het Lam Gods.' Alsof hij hun wil zeggen: 'Zie daar de geweldloze dienstknecht, de krachtdadige rechtvaardige die opkomt voor vrede en gerechtigheid, de mens naar Gods hart.'

De twee gaan op dat woord Jezus achterna. En Jezus keert zich om en vraagt: 'Zoeken jullie iets? Wat willen jullie?' De mannen zoeken blijkbaar niet iets, maar wel iemand die hen de ware levenskunst kan leren en dan vragen ze: 'Meester, waar heeft u uw verblijf?' Hij antwoordt hun: 'Kom, mee en je zult zien!' En, verhaalt het evangelie, ze bleven die dag bij hem, Andreas en de andere.

Zo roept Jezus mensen. Hij kiest zijn leerlingen en vraagt: 'Zoekt ge iets?' en zegt 'Kom maar mee en zie'. Andreas en de andere leerling gaan mee. En zie, wanneer ze bij Jezus zijn verandert er iets in hun leven. De volgende dag brengt Andreas immers zijn broer Petrus bij Jezus. En vanaf die dag zijn deze leerlingen bij Jezus gebleven; ze zijn Hem daarna gevolgd, waar Hij ook ging. Zo sterk hadden ze in de liefde die Hij betoonde, de liefde ontdekt waarnaar alle mensen verlangen.

Deze morgen staan wij hier bij een andere Andreas, bij Mijnheer André, om samen afscheid te nemen van een geliefde broer, nonkel en medebroeder. Hoe dikwijls heeft hij aan de telefoon of aan de deur niet met zijn woorden gezegd: 'Wie zoekt ge?' en 'Kom, maar mee'. Eens zei Jezus ook tot hem, heel indringend, - was het in Nazareth of in St.-Denijs? - : 'Kom maar mee?'. En hij volgde Jezus, het Lam Gods, als een geweldloze en krachtdadige dienstknecht van medebroeders, als een man naar het hart van God en Don Bosco.

Vandaag klinkt voor hem opnieuw Jezus vraag: 'Wie zoekt ge?' Nu is het echter de vraag van de eerste paasmorgen in de tuin van het graf bij de Golgotha. 'Wie zoekt ge?'. Wij geloven dat André nu mag antwoorden: 'Rabboeni, leraar' en dat hij nu door alles heen de Verrezene, het levende Paaslam, mag zien. Daarom nemen we

afscheid van hem met het beeld van Paaslam in ons midden, de brandende paaskaars, icoon van de levende in ons midden.

Met dit roepingsverhaal en vanuit ons verrijzenisgeloof mogen we vandaag terug kijken op het leven van onze medebroeder.

André werd geboren in het Oost-Vlaamse dorpje Nazareth. Na het evangelieverhaal dat we zo-even hoorden, beschrijft Johannes het roepingsverhaal van Filippus en Natanaël. Filippus vertelt aan Natanaël dat hij de Gezalfde, ontmoet heeft, Jezus, de zoon van Jozef, uit Nazaret. Natanaël smaakt terug: 'Uit Nazaret, kan daar iets goeds vandaan komen?'. Filippus antwoordt: 'Kom, dan kijken.' Zo gebeurde het in Palestina. Wanneer men ons vandaag de vraag zou stellen: 'Wat goeds kan er uit Nazareth komen?', dan zouden we antwoorden: 'Kom, mee naar Groot-Bijgaarden, daar woonde een salesiaan, Mijnheer André? Kom mee en zie, lees in het levensboek van deze salesiaan, en je zult een grote mijnheer vinden, groot in het gewone van elke dag.'

Laten we dan maar even verder bladeren in dat levensboek, ook al zou André ons zeggen: *"Stop maar. Ik heb toch nog niets bijzonder gedaan."*

André werd dus geboren te Nazareth op 15 september 1924. Thuis, in het grote gezin, leerde hij solidariteit en werkzaamheid. Er leefde vreugde en er was hart voor elkaar. Pijn en leed waren niet ver weg: twee kinderen stierven op jonge leeftijd. De zes andere vormden naar woorden van André 'een goed bendeke'. André was er de jongste van. Ze kregen veel van hun ouders en van elkaar. Vader was smid en moeder hield het kleine winkeltje open. André heeft er veel gezien en geleerd wat later zijn handigheid ten goede zou komen. Maar vooral kreeg hij in Nazareth zijn geloof in de dienstbaarheid als 'een weg die naar de Liefde leidt'. Zo werd nonkel André ook een monument in zijn familie. Een van zijn neven schreef de voorbije dagen: *"Nooit zullen we zijn toewijding en luisterbereidheid vergeten. Steeds als er in de familie moeilijke momenten waren was hij niet ver weg. Ook zijn typische humor en 'practical jokes' waren legendarisch. En dan zijn werkwijze! Ik herinner me nog heel goed dat wanneer hij vroeger bij ons thuis op bezoek kwam, hij steeds bezig was met het herstellen van allerlei keukenapparatuur, uurwerken en noem maar op. Geen minuut kon hij stil zitten."*

Na de lagere school trok André naar Don Bosco te St.-Denijs-Westrem. De familiegeest, de broederlijkheid en de toewijding van

de medebroeders raakten hem. De studie in de humaniora en de oorlogsjaren maakten het hem echter niet gemakkelijk. Toch vond hij er een levensantwoord op de woorden: 'Wat zoekt ge? Kom en zie!' Op 18 juli 1943 schreef hij naar de directeur volgend briefje: *"Daar ik steeds het verlangen koesterde eens met Gods genade priester te worden, zal ik nu mijn studie staken. Toch wil ik aan mijn roeping tot het kloosterleven niet verzaken en heb na lang nadenken en op raad van mijn geestelijke leider besloten in uw congregatie mijn ziel te heiligen en mee te werken aan de christelijke opleiding van de jeugd, tot meerdere eer van God. Om dit ideaal te kunnen volbrengen wens ik ten zeerste, met Gods hulp en onder de hoede van Maria Hulp der Christenen en Don Bosco, opgenomen te worden in de Sociëteit van de hl. Franciscus van Sales, als coadjuteur."*

Een jaar later, op de snikhete 2 september 1944, begin van de bevrijdingsdagen, - zo vertelde André -, sprak hij te Groot-Bijgaarden zijn eerste religieuze geloften uit. De volgende dag, terwijl in Brussel het Justitiepaleis in brand stond, met de fiets nog enkele dagen naar St.-Denijs-Westrem, en dan trok hij op 16 september naar Hoboken om er Filip Bauwens te helpen bij de stichting van het nieuwe huis en de latere technische school. Voor André was dit het begin van meer dan 65 jaar salesiaanse trouw, toewijding en zelfgave. Met Don Bosco mocht hij zeggen dat de eerste medebroeders als pioniers in Hoboken begonnen, net zoals in Valdocco: *"Er was daar niets!"*

Van dan af was hij Mijnheer André, de salesiaan-in-hemdsmouwen, negen jaar in Hoboken, veertien jaar in Halle, zeven jaar in Heverlee en zesendertig jaar hier in het Oasecentrum en de gemeenschap te Groot-Bijgaarden. We vinden er hem telkens terug in en rond de keuken. Zo ondersteunde hij de salesiaanse zending van de gemeenschap, de dienst aan jongeren en volkse mensen. Vaak was hij er niet alleen kok, maar ook foerier, hersteller, verver, een beschikbare man die van alle markten thuis was: de factotum, van drukken tot elektriciteit, van de centrale verwarming en het herstellen van toiletten; en dit tot voor kort... het ontbijt klaar zetten, koffie maken, telefonist of hulp bij de was en de strijk... Men kon en mocht op André rekenen, ja zelfs op de dagen dat hij getekend was door pijn of onmacht in de schouders. Zo probeerde hij Gods dienaar te zijn, kind, broer en knecht te gelijk.

Het 'Lam Gods' dat hij volgde was ook het Lam dat een stille weg ging naar de dood opdat anderen zouden leven. Wanneer een herder het vindt in de struiken draagt hij het liefdevol op zijn schouders en verzorgt het teder. Het is een beeld van André's toewijding aan medebroeders, van zijn mantel- en ziekenzorg tot midden in de nacht. Verschillende medebroeders kunnen ons vandaag zeggen dat ze hier in Groot-Bijgaarden veel zorgen van hem gekregen hebben op moeilijke momenten. Anderen zullen hem nu dankbaar verwelkomen omwille van de nabijheid die zij van hem tot in hun laatste levensuren gekregen hebben. Ik denk dat onze medebroeders Oscar Delputte, Antoon Polet, Charly Caluwe, Alfons Cuppers, Piet Palmans, Armand Darmont vandaag klaar staan en zeggen: "Kom en zie."

In het evangelie lezen we dat Andreas en de andere leerling met Jezus meegingen en dat ze die dag bij Jezus bleven. Na dat verblijf kon Andreas tot zijn broer zeggen: "We hebben de Messias, de Gezalfde gevonden." Hier ligt de kern van het salesiaans religieus leven: de zelfgave aan God, een levensband met Jezus, bij Hem verblijven en hem erkennen als Messias. Dat verblijf en die erkenning liggen vervat in meditatie, lectuur, mariaal gebed en eucharistie. Ze zijn de basis van elke religieuze trouw. Enkel zo kan iemand hartelijk en rustig de gemeenschap dienen. Daarin was Mijnheer André trouw. Naar het woord van de constituties over de salesiaanse geest, waarover wij hoorden in de eerste lezing, had hij aandacht voor de Geest. De geest in een gemeenschap was hem dierbaar; plagend, dienend, en vooral biddend wou hij die Geest alle kansen en ruimte geven. Iets daarvan mochten de medebroeders in zijn gemeenschap dagelijks proeven, wanneer hij op het einde van het avondgebed het 'Salve Regina' inzette.

Beste mensen,

Mijnheer André werd langzaam ouder. Terwijl dienstbaarheid en verbondenheid bleven, werden de kwalen en de kwetsuren van de ouderdom soms pijnlijk of moeilijker om dragen, zeker de laatste wintermaanden. We zijn daarom blij dat wij bij het begin van de laatste herfst met hem nog feestelijk op vijf en tachtig levensjaren en vijf en zestig jaar salesiaans leven konden terugkijken.

Toon Hermans schrijft ergens:

'Sterven doe je niet ineens,
maar af en toe een beetje.
En ieder beetje dat je stierf
't is vreemd, maar dat vergeet je.
Het is je dikwijls zelfs ontgaan.
Je zegt, ik ben wat moe;
maar op een keer, dan ben je
aan je laatste beetje toe...'

Na enkele dagen verblijf in het ziekenhuis zei André vorige week via de telefoon aan zijn directeur: "Ik ben wat moe...". Enkele uren later ging hij opnieuw Jezus achterna om voor altijd bij hem te verblijven.

*André,
je kwam uit Nazareth.
Zoals Jezus in Nazaret
een verborgen leven leidde,
wou je een salesiaans leven,
heel gewoon, goed doend,
ten dienste van de jongeren,
om te groeien in wijsheid
en welgevalligheid
bij God en de mensen.*

*'Wat of wie zoek je?
Kom, maar mee!'
Zo klonk het refrein van je leven,
in je levenskeuze,
aan de telefoon of de deur.
Je kon niet bij de pakken zitten
en herstelde wat wij niet konden.
Je deed de was of stond aan de strijk,
of zoals Don Bosco bij de polenta.
In de kapel bad je ons voor
en groette met ons Maria,
als de Moeder vol goedheid.*

*Mijnheer André,
je was voor ons een Mijnheer.
We zullen je hier missen
je groot hart, je minzame lach,
je diep geloof.
Als straks de lente komt
en twijgen botten krijgen
zullen we je herinneren
en geloven dat jouw gegeven leven
vruchtbaar was voor ons,
voor onze gemeenschappen en de provincie.
Rust nu in vrede,
want je mag nu met Jezus
de Vader zien,
voor altijd.*

Jos Claes
provinciaal
Hl. Dominiek Savio Kerk
Groot-Bijgaarden, 10 maart 2010

*"Mijn herder is de Heer,
nooit zal het mij aan iets ontbreken."
psalm 23*

André Mathys

Salesiaan van Don Bosco

Geboren te Nazareth op 15 september 1924 en overleden te Aalst in het OLV Ziekenhuis,
op 3 maart 2010, gesterkt door het gebed van zijn medebroeders.

Dit melden u :

Jos Claes, provinciaal

De Salesiaanse gemeenschap van Groot-Bijgaarden

Hubert MATHYS-Maria VAN DEN HEEDE (+), kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen
Kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen van wijlen Albert MATHYS-Marie GEIREGAT
Kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen van wijlen August BLOMMAERT-Lucia MATHYS
Kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen van wijlen Florent BLOMMAERT-Joanna MATHYS
E.Z.Denise MATHYS (+)

Zijn broer, neven en nichten

De families MATHYS-HEYLESONNE

Met dank aan de verpleegsters van het Wit-Gele Kruis en allen die hem liefdevol verzorgden.

Wij allen die hem met liefde en vriendschap mochten omringen, nodigen u uit om afscheid te
nemen tijdens de eucharistieviering in de H.Dominiek Saviokerk te Dilbeek, Stationsstraat 275,
op dinsdag 9 maart 2010 om 10u30, waarna wij hem begeleiden naar zijn laatste rustplaats
op de begraafplaats aan de Wivinaadreef.

Samenkomst en begroeting in voornoemde kerk vanaf 10u.

U kan André een laatste groet brengen in het funerarium van Daniel en Kristel Gorsen,
Guido Gezellestraat 6 te Groot-Bijgaarden, op maandag 8 maart 2010 vanaf 18u30 tot 19u30.

Rouwadres : H. Placestraat 44, 1702 Groot-Bijgaarden

Gelieve de familie
te volgen a.u.b.

